

15. fejezet

6. Lásd: Jeremiás 23:1 megjegyzéseit. {5BC 1094.4}

9. (Lásd:5:13,14; Jeremiás 8:8 megjegyzéseit) A tévedés élősdi az igazság fáján - A Sátán ámító hatalommal ügyködött, a tévelygések sokaságát hozva be az igazság elfedésére. A tévtanítás nem áll meg magában, és hamar eltűnne, ha nem rögzítené magát élősdként az igazság fájára. A tévtan Isten igazságából szívja életét. Emberek hagyományai, mint lebegő, fertőző kórokozók. Isten igazságához tapadnak, így az emberek az igazság részének tekintik azokat. A tévtanok segítségével a Sátán teret hódít, foglyul ejti az emberek gondolkodását, olyan elméletek elfogadására készíti őket, melyeknek nincs alapjuk az igazságban. Emberek vakmerőn emberek parancsolatait hirdetik hiteles tanításként, s a hagyomány nemzedékről nemzedékre szállva uralkodóvá válik az emberek gondolkodásában. A régiség mégsem teszi a tévtant igazsággá, másrészt a tévtanok terhe sem teszi az igazság fáját élősdivé. Az igazság fája megteremti a gyümölcsét, bebizonyítva tényleges eredetét és természetét. Tévtan-élősdi is megteremti gyümölcsét, s nyilvánvalóvá teszi, hogy egészen más a jellege, mint a mennyei eredetű fának. (1895,43.levél) {5BC 1094.5}